

Proposal for the Reform of the Law on Obligations; Secs. 194 – 389

– Based on the Modernized German Law on Obligations (2001 ~) –

(Uncorrected Thai translation from the manuscripts in German)

Current Sections	Proposal
บรรพ ๒ นี้ ลักษณะ ๑ บทเปิดเสร็จทั่วไป: หมวด ๑ วัตถุประสงค์แห่งนี้	
มาตรา 194 ด้วยอำนาจแห่งมูลหนี้ เจ้าหนี้ย่อมมีสิทธิจะเรียกให้ลูกหนี้ชำระหนี้ได้ อนึ่ง การชำระหนี้ด้วยงดเว้นการอันใดอันหนึ่งก็ย่อมมีได้	มาตรา 194 [สิทธิและภาระผูกพันแห่งหนี้] (1) <Same as the current provision Sec. 194>
	(2) นอกจากนี้ ตามเนื้อหาของนิติสัมพันธ์แห่งหนี้ คู่กรณีทุกฝ่ายมีภาระผูกพันในการปกป้องรักษาสิทธิ ทรัพย์สินและประโยชน์ทางกฎหมายของคู่กรณีฝ่ายอื่น [Option 01]
	มาตรา 194/1 [สิทธิเรียกการแก้ไขให้เป็นสมบูรณ์ภายหลัง] (1) เมื่อลูกหนี้ได้ปฏิบัติชำระหนี้ แต่ไม่ปฏิบัติตามเนื้อหาและความประสงค์อันแท้จริงแห่งมูลหนี้ โดยเฉพาะในประเภทจำนวน หรือคุณภาพของสิ่งที่ได้ส่งมอบให้เจ้าหนี้ เจ้าหนี้ย่อมมีสิทธิที่จะเรียกให้ลูกหนี้แก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วนั้นให้เป็นสมบูรณ์ตามบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในมาตรา 216 หรือ 388 แต่กลับ หากเจ้าหนี้ก่อให้เกิดสถานการณ์นั้นขึ้นด้วยตัวเอง ไม่ให้เจ้าหนี้ใช้สิทธินั้น
	(2) ถ้าลูกหนี้ได้ปฏิบัติการแก้ไขที่บัญญัติไว้ในวรรค 1 ในเวลาอันควรเสร็จแล้ว และเจ้าหนี้ได้ยอมรับการนั้นแล้ว การชำระหนี้ นั้น ให้ถือว่ามีผลเป็นสมบูรณ์ในเวลาเมื่อลูกหนี้ได้ปฏิบัติชำระหนี้ในครั้งแรก เว้นแต่การชำระหนี้ในครั้งแรกที่ไม่เป็นสมบูรณ์นั้นได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าหนี้แล้ว
มาตรา 195 เมื่อทรัพย์สินเป็นวัตถุประสงค์แห่งหนี้ได้ระบุไว้แต่เพียงเป็นประเภท และถ้าตามสภาพแห่งนิติกรรม หรือตามเจตนาของคู่กรณีไม่อาจจะกำหนดได้ว่าทรัพย์สินนั้นจะพึงเป็นชนิดอย่างไรไซ้ ท่านว่าลูกหนี้จะต้องส่งมอบทรัพย์สินชนิดปานกลาง ถ้าลูกหนี้ได้กระทำการอันตนจะพึงต้องทำเพื่อส่งมอบทรัพย์สินนั้นทุกประการแล้วก็ดี หรือถ้าลูกหนี้ได้เลือกกำหนดทรัพย์สินที่จะส่งมอบแล้วด้วยความยินยอมของเจ้าหนี้ก็ดี ท่านว่าทรัพย์สินนั้นจึงเป็นวัตถุประสงค์แห่งหนี้จำเดิมแต่เวลานั้นไป	<Same as the current provision Sec. 195>
มาตรา 196 ถ้าหนี้เงินได้แสดงไว้เป็นเงินต่างประเทศ ท่านว่าจะส่งใช้	<Same as the current provision Sec. 196>

Current Sections	Proposal
<p>เป็นเงินไทยก็ได้</p> <p>การเปลี่ยนเงินนี้ ให้คิดตามอัตราแลกเปลี่ยนเงิน ณ สถานที่และในเวลาที่ใช้เงิน</p>	
<p>มาตรา 197</p> <p>ถ้าหนี้เงินจะพึงส่งใช้ด้วยเงินตราชนิดหนึ่งชนิดใดโดยเฉพาะอันเป็นชนิดที่ยกเลิกไม่ใช้กันแล้วในเวลาที่จะต้องส่งเงินใช้หนี้นั้นไซ้ การส่งใช้เงินท่านให้ถือเสมือนหนึ่งว่ามีได้ระบุไว้ให้ใช้เป็นเงินตราชนิดนั้น</p>	<p><Same as the current provision Sec. 197></p>
<p>มาตรา 198</p> <p>ถ้าการอันมีกำหนดพึงกระทำเพื่อชำระหนี้นั้นมีหลายอย่างแต่จะต้องกระทำเพียงการใดการหนึ่งแต่อย่างเดียวไซ้ ท่านว่าสิทธิที่จะเลือกทำการอย่างใดนั้นตกอยู่แก่ฝ่ายลูกหนี้ เว้นแต่จะได้ตกลงกันกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น</p>	<p><Same as the current provision Sec. 198></p>
<p>มาตรา 199</p> <p>การเลือกนั้นท่านให้ทำด้วยแสดงเจตนาแก่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>การชำระหนี้ได้เลือกทำเป็นอย่างใดแล้ว ท่านให้ถือว่าอย่างนั้นอย่างเดียวเป็นการชำระหนี้อันกำหนดให้กระทำแต่ต้นมา</p>	<p><Same as the current provision Sec. 199></p>
<p>มาตรา 200</p> <p>ถ้าจะต้องเลือกภายในระยะเวลาอันมีกำหนด และฝ่ายที่มีสิทธิจะเลือก มิได้เลือกภายในระยะเวลานั้นไซ้ ท่านว่าสิทธิที่จะเลือกนั้นย่อมตกไปอยู่แก่อีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>ถ้ามิได้กำหนดระยะเวลาให้เลือกไซ้ เมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ ฝ่ายที่ไม่มีสิทธิจะเลือกอาจกำหนดเวลาพอสมควรแก่เหตุ แล้วบอกกล่าวให้ฝ่ายนั้นใช้สิทธิเลือกภายในเวลาอันนั้น</p>	<p><Same as the current provision Sec. 200></p>
<p>มาตรา 201</p> <p>ถ้าบุคคลภายนอกจะพึงเป็นผู้เลือก ท่านให้กระทำด้วยแสดงเจตนาแก่ลูกหนี้ และลูกหนี้จะต้องแจ้งความนั้นแก่เจ้าหนี้</p> <p>ถ้าบุคคลภายนอกนั้นไม่อาจจะเลือกได้ก็ดี หรือไม่เต็มใจจะเลือกก็ดี ท่านว่าสิทธิที่จะเลือกตกไปอยู่แก่ฝ่ายลูกหนี้</p>	<p><Same as the current provision Sec. 201></p>
<p>มาตรา 202</p> <p>ถ้าการอันจะพึงต้องทำเพื่อชำระหนี้นั้นมีหลายอย่างและอย่างใดอย่างหนึ่งตกเป็นอันพ้นวิสัยจะทำได้มาแต่ต้นก็ดี หรือกลายเป็นพ้นวิสัยในภายหลังก็ดี ท่านให้จำกัดหนี้ไว้เพียงการชำระหนี้อย่างอื่นที่ไม่พ้นวิสัย อนึ่ง การจำกัดอันนี้ย่อมไม่เกิดมีขึ้น หากว่าการชำระหนี้กลายเป็นพ้นวิสัย เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งฝ่ายที่ไม่มีสิทธิจะเลือกนั้นต้องรับผิดชอบ</p>	<p><Same as the current provision Sec. 202></p>

Current Sections	Proposal
<p>หมวด ๒ ผลแห่งหนี้: ส่วนที่ ๑ การไม่ชำระหนี้</p>	
<p>มาตรา 203 ถ้าเวลาอันจะพึงชำระหนี้มีได้กำหนดลงไว้ หรือจะ อนุমানจากพฤติการณ์ทั้งปวงก็ไม่ได้ไซ้ ท่านว่าเจ้าหนี้ย่อม จะเรียกให้ชำระหนี้ได้โดยพลัน และฝ่ายลูกหนี้ย่อมจะชำระ หนี้ของตนได้โดยพลันดุจกัน ถ้าได้กำหนดเวลาไว้ แต่หากกรณีเป็นที่สงสัย ท่านให้ สันนิษฐานไว้ก่อนว่า เจ้าหนี้จะเรียกให้ชำระหนี้ก่อนเวลานั้น หาได้ไม่ แต่ฝ่ายลูกหนี้จะชำระหนี้ก่อนกำหนดนั้นก็</p>	<p><Same as the current provision Sec. 203></p>
<p>มาตรา 219 [Moved-in & amended] ถ้าการชำระหนี้กลายเป็นพ้นวิสัยเพราะพฤติการณ์อันใด อันหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นภายหลังที่ได้ก่อหนี้ และซึ่งลูกหนี้ไม่ต้องรับ ผิดชอบนั้นไซ้ ท่านว่าลูกหนี้เป็นอันหลุดพ้นจากการชำระหนี้ นั้น</p>	<p>มาตรา 203/1 [การหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการปฏิบัติ ตามหนี้] (1) ลูกหนี้ย่อมหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้หรือ แก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังนั้น トラบ เท่าที่การนั้นกลายเป็นพ้นวิสัยเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่ง ไม่ว่าพฤติการณ์นั้นเกิดขึ้นอยู่แล้วในเวลาเมื่อก่อหนี้หรือยัง</p>
<p>ถ้าภายหลังที่ได้ก่อหนี้ขึ้นแล้วนั้น ลูกหนี้กลายเป็นคนไม่ สามารถจะชำระหนี้ได้ไซ้ ท่านให้ถือเสมือนว่าเป็น พฤติการณ์ที่ทำให้การชำระหนี้ตกเป็นอันพ้นวิสัยฉะนั้น</p>	<p>(2) <Same as the current provision Sec. 219 (2)></p>
	<p>(3) ลูกหนี้อาจจะปฏิเสธการปฏิบัติชำระหนี้หรือแก้ไขสิ่งที่ตน ได้ส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังนั้นก็ ได้ トラบเท่าที่จะ ต้องการใช้ความพยายามและค่าใช้จ่ายจำนวนอันหนึ่งซึ่งไม่ สมดุลง่ายมากกับผลประโยชน์ที่เจ้าหนี้จะได้รับ โดยคำนึงถึง เนื้อหาของหนี้และหลักความสุจริต อย่างไรก็ตาม ในการ พิจารณาประการนี้ ให้คิดเกี่ยวกับเรื่องว่าลูกหนี้ต้องรับผิด ชอบในการเกิดพฤติการณ์นั้นขึ้นหรือไม่ด้วย [Option 02]</p>
	<p>(4) นอกจากนี้ ในกรณีที่ลูกหนี้จะต้องปฏิบัติชำระหนี้ด้วยตัว ของตนเอง ลูกหนี้อาจจะปฏิเสธการปฏิบัติชำระหนี้หรือแก้ไข สิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังนั้นก็ ได้ หากมี พฤติการณ์พิเศษอันใดอันหนึ่งซึ่งทำให้การเรียกร้องให้ลูกหนี้ จะปฏิบัติการณ์นั้นจะไม่เหมาะสม โดยที่เปรียบเทียบระหว่าง อุปสรรคสำหรับลูกหนี้และผลประโยชน์ที่เจ้าหนี้จะได้รับ [Option 03]</p>
	<p>(5) เจ้าหนี้ย่อมมีสิทธิที่บัญญัติไว้ในมาตรา 203/2 215 วรรค 1 217 และ 218 (6) ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันใดอันหนึ่ง คู่สัญญาทุกฝ่าย มีสิทธิและภาระผูกพันที่บัญญัติไว้ในมาตรา 370 371 387 และ 389 [Option 04]</p>
<p>มาตรา 228 (1) [Moved in & amended]</p>	<p>มาตรา 203/2 [สิทธิที่เรียกให้ส่งมอบของแทน]</p>

Current Sections	Proposal
<p>ถ้าพฤติการณ์ซึ่งทำให้การชำระหนี้เป็นอันพั่ววิสัยนั้นเป็นผลให้ลูกหนี้ได้มาซึ่งของแทนที่ดี หรือได้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อทรัพย์สินอันจะพึงได้แก่นั้นก็ดี ท่านว่าเจ้าหนี้จะเรียกให้ส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือจะเข้าเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเสียเองก็ได้</p>	<p>ถ้าพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งทำให้ลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันในการปฏิบัติชำระหนี้หรือในการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังนั้นตามมาตรา 203/1 เป็นเหตุผลให้ลูกหนี้ได้มาซึ่งของแทนเพื่อทรัพย์สินอันจะพึงมอบให้แก่เจ้าหนี้ก็ดี หรือได้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนก็ดี เจ้าหนี้อาจจะเรียกให้ส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือให้ออนสิทธิที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนั้นก็ได้</p>
<p>มาตรา 204 [Amended]</p> <p>ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้คำเตือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้อย่างไม่ชำระหนี้ไซ้ ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว</p>	<p>มาตรา 204 [ลูกหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัด]</p> <p>(1) ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้คำเตือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้อย่างไม่ชำระหนี้ไซ้ ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว อนึ่ง การฟ้องต่อศาลเรียกร้องให้ชำระหนี้ หรือการจัดส่งจดหมายแจ้งหนี้ในกระบวนการติดตามหนี้ ให้ถือว่าเป็นการเตือน</p>
<p>ถ้าได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน และลูกหนี้มิได้ชำระหนี้ตามกำหนดไซ้ ท่านว่าลูกหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดโดยมีพักต้องเตือนเลย วิธีเดียวกันนี้ท่านให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้าก่อนการชำระหนี้ ซึ่งได้กำหนดเวลาลงไว้ อาจคำนวณนับได้โดยปฏิทินนับแต่วันที่ได้บอกกล่าว</p>	<p>(2) ให้ลูกหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดทันทีที่หนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องให้คำเตือนเลย เมื่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> ได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน แต่ลูกหนี้ไม่ได้ชำระหนี้ตามกำหนดเวลา ในกรณีที่คุณกรณีต้องปฏิบัติการอันใดอันหนึ่งล่วงหน้าก่อนการชำระหนี้ ได้กำหนดเวลาลงไว้ เพื่อให้อาจคำนวณนับได้โดยปฏิทินนับแต่วันที่ได้ปฏิบัติการนั้น แต่ลูกหนี้ไม่ได้ชำระหนี้ให้ตรงเวลา หรือ ลูกหนี้ปฏิเสธการปฏิบัติชำระหนี้หรือแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วนั้นให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังอย่างจริงจังและเด็ดขาด <p>[Option 06]</p>
<p>มาตรา 205</p> <p>ตราบไคการชำระหนี้ที่นั้นยังมีได้กระทำลงเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบ ตราบนั้นลูกหนี้อย่างได้ชื่อว่าผิดนัดไม่</p>	<p>(3) นอกจากนี้ ถ้าการชำระหนี้จะกลายเป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้โดยเหตุที่ชำระหนี้ล่าช้าหรือเพียงแค่บางส่วนเท่านั้นก็ดี หรือปฏิบัติการชำระหนี้ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหาของหนี้ก็ดี เจ้าหนี้จะเตือนแก่ลูกหนี้ล่วงหน้าว่าตนจะไม่ยอมรับการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังนั้นก็ได้ เมื่อลูกหนี้ไม่ได้ปฏิบัติชำระหนี้เลย หรือได้ปฏิบัติชำระหนี้แต่ไม่เป็นไปตามเนื้อหาและความประสงค์อันแท้จริงแห่งมูลหนี้ ให้ลูกหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดทันทีที่หนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องให้คำเตือนเลย</p>
<p>มาตรา 205</p> <p>ตราบไคการชำระหนี้ที่นั้นยังมีได้กระทำลงเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบ ตราบนั้นลูกหนี้อย่างได้ชื่อว่าผิดนัดไม่</p>	<p>มาตรา 205 [การยกเว้นจากความผิดนัด]</p> <p><Same as the current provision Sec. 205></p>
	<p>มาตรา 205/1 [ความรับผิดชอบของลูกหนี้]</p> <p>[Supplementary adoption 01]</p> <p>(1) ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบในความจงใจหรือประมาทเลินเล่อ</p>

Current Sections	Proposal
	<p>ของตน เว้นแต่เขาต้องรับผิดชอบอย่างเข้มงวดหรืออ่อนกว่านี้ตามที่กำหนดไว้ทางกฎหมายหรือตามเนื้อหาอย่างอื่นในนิติสัมพันธ์แห่งนี้ โดยเฉพาะการรับประกันหรือความเสี่ยงในการจัดซื้อ [Option 05] อนึ่ง ให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา 429 มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>
	<p>(2) ผู้ใดกระทำโดยประมาทเลินเล่อ คือกระทำโดยปราศจากความระมัดระวังในระดับที่คาดหวังได้ในความสัมพันธ์ทางกฎหมายทั่วไป</p>
<p>มาตรา 373 [Moved in & amended] ความตกลงทำไว้ล่วงหน้าเป็นข้อความยกเว้นมิให้ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบเพื่อถ่วงดุล หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของตนนั้น ท่านว่าเป็นโมฆะ</p>	<p>(3) ให้ลูกหนี้หลุดพ้นก่อนล่วงหน้าจากความรับผิดชอบต่อถ่วงดุล หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงไม่ได้</p>
	<p>มาตรา 205/2 [ความระมัดระวังในกิจการของตนเอง] [Supplementary adoption 02] ถ้าหากบุคคลผู้ใดต้องใช้เพียงแต่ความระมัดระวังเช่นที่เขาเคยใช้ในกิจการของตนเท่านั้น เขาไม่อาจพ้นจากความรับผิดชอบต่อความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงได้</p>
<p>มาตรา 220 [Moved in & amended] ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบในความผิดของตัวแทนแห่งตน กับทั้งของบุคคลที่ตนใช้ในการชำระหนี้โดยขนาดเสมอกับว่าเป็นความผิดของตนเองฉะนั้น แต่บทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๗๓ หาใช้บังคับแก่กรณีเช่นนี้ด้วยไม่</p>	<p>มาตรา 205/3 [ความรับผิดชอบของลูกหนี้ต่อบุคคลภายนอก] [Relocation 02] ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบในความผิดของตัวแทนแห่งตน กับทั้งของบุคคลที่ตนใช้ในการชำระหนี้โดยขนาดเสมอกับว่าเป็นความผิดของตนเองฉะนั้น แต่บทบัญญัติแห่งมาตรา 205/1 (3) หาใช้บังคับแก่กรณีเช่นนี้ด้วยไม่</p>
<p>มาตรา 217 [Moved in & amended] ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบในความเสียหายบรรดาที่เกิดแต่ความประมาทเลินเล่อในระหว่างเวลาที่ตนผิดนัด ทั้งจะต้องรับผิดชอบในการที่การชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัย เพราะอุบัติเหตุอันเกิดขึ้นในระหว่างเวลาที่ผิดนัดด้วย เว้นแต่ความเสียหายนั้นถึงแม้ว่าตนจะได้ชำระหนี้ทันเวลาที่กำหนดก็จะต้องเกิดมีอยู่นั่นเอง</p>	<p>มาตรา 205/4 [ความรับผิดชอบในระหว่างเวลาที่ลูกหนี้ผิดนัด] [Relocation 01] ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบในความเสียหายบรรดาที่เกิดแต่ความประมาทเลินเล่อในระดับทั้งหมดในระหว่างเวลาที่ตนผิดนัด ทั้งจะต้องรับผิดชอบต่ออุบัติเหตุอันเกิดขึ้นในระหว่างเวลาที่ผิดนัดด้วยซึ่งทำให้ลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันในการปฏิบัติชำระหนี้ที่ค้างอยู่แล้วหรือในการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังตามมาตรา 203/1 เว้นแต่ความเสียหายนั้นถึงแม้ว่าตนจะได้ชำระหนี้ทันเวลาที่กำหนดก็จะต้องเกิดมีอยู่นั่นเอง</p>
<p>มาตรา 206 ในกรณีหนี้อันเกิดแต่มูลละเมิด ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำละเมิด</p>	<p><Same as the current provision Sec. 206></p>
<p>มาตรา 207 ถ้าลูกหนี้ขอปฏิบัติการชำระหนี้ และเจ้าหนี้ไม่รับชำระหนี้ นั้นโดยปราศจากมูลเหตุอันจะอ้างกฎหมายได้ไซ้ ท่านว่าเจ้าหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัด</p>	<p><Same as the current provision Sec. 207></p>

Current Sections	Proposal
<p>มาตรา 208</p> <p>การชำระหนี้จะให้สำเร็จผลเป็นอย่างไรใด ลูกหนี้จะต้องขอปฏิบัติการชำระหนี้ต่อเจ้าหนี้เป็นเช่นนั้นโดยตรง แต่ถ้าเจ้าหนี้ได้แสดงแก่ลูกหนี้ จะไม่รับชำระหนี้ก็ดี หรือเพื่อที่จะชำระหนี้จำเป็นที่เจ้าหนี้จะต้องกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งก่อนก็ดี ลูกหนี้จะบอกกล่าวแก่เจ้าหนี้ว่า ได้เตรียมการที่จะชำระหนี้ไว้พร้อมเสร็จแล้วให้เจ้าหนี้รับชำระหนี้ชั้นเท่านี้ก็นับว่าเป็นการเพียงพอแล้ว ในกรณีเช่นนี้ท่านว่าคำบอกกล่าวของลูกหนี้ชั้นนี้ก็เสมือนกับคำขอปฏิบัติการชำระหนี้</p>	<p><Same as the current provision Sec. 208 ></p>
<p>มาตรา 209</p> <p>ถ้าได้กำหนดเวลาไว้เป็นแน่นอนเพื่อให้เจ้าหนี้กระทำการอันใด ท่านว่าจะขอปฏิบัติการชำระหนี้ชั้นนี้จะต้องทำก็แต่เมื่อเจ้าหนี้ทำการอันนั้นภายในเวลากำหนด</p>	<p><Same as the current provision Sec. 209></p>
<p>มาตรา 210</p> <p>ถ้าลูกหนี้จำต้องชำระหนี้ส่วนของตนต่อเมื่อเจ้าหนี้ชำระหนี้ตอบแทนด้วยไซ้ แม้ถึงว่าเจ้าหนี้จะได้เตรียมพร้อมที่จะรับชำระหนี้ตามที่ลูกหนี้ขอปฏิบัตินั้นแล้วก็ดี หากไม่เสนอที่จะกระทำการชำระหนี้ตอบแทนตามที่พึงต้องทำ เจ้าหนี้ก็เป็นอันได้ชื่อว่าผิดนัด</p>	<p><Same as the current provision Sec. 210></p>
<p>มาตรา 211</p> <p>ในเวลาทีลูกหนี้ขอปฏิบัติการชำระหนี้ชั้นนี้ก็ดี หรือในเวลาทีกำหนดไว้ให้เจ้าหนี้ทำการอย่างใดอย่างหนึ่งโดยกรณีทีบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐๙ นั้นก็ดี ถ้าลูกหนี้มีได้อยู่ในฐานะทีจะสามารถชำระหนี้ได้ไซ้ ท่านว่าเจ้าหนี้ยังหาผิดนัดไม่</p>	<p><Same as the current provision Sec. 211></p>
<p>มาตรา 212</p> <p>ถ้ามิได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ก็ดี หรือถ้าลูกหนี้มีสิทธิที่จะชำระหนี้ได้ก่อนเวลากำหนดก็ดี การที่เจ้าหนี้มีเหตุขัดข้องชั่วคราวไม่อาจรับชำระหนี้ที่เขาขอปฏิบัติแก่ตนได้นั้น หากทำให้เจ้าหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดไม่ เว้นแต่ลูกหนี้จะได้บอกกล่าวการชำระหนี้ไว้ล่วงหน้าโดยเวลาอันสมควร</p>	<p><Same as the current provision Sec. 212></p>
	<p>มาตรา 212/1 [ผลจากความผิดนัดของเจ้าหนี้] [Supplementary adoption 03] (1) ในระหว่างเวลาที่เจ้าหนี้ผิดนัด ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบต่อกลั่นฉลหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเท่านั้น</p>
	<p>(2) ในกรณีที่ทรัพย์สินซึ่งเป็นวัตถุแห่งหนี้ชั้นนี้ได้ระบุไว้แต่เพียงเป็นประเภท ความเสี่ยงในการสูญเสียจะโอนไปยังเจ้าหนี้ เมื่อเขาตกเป็นผู้ผิดนัดเพราะเขาไม่ได้รับการชำระหนี้ทีลูกหนี้ขอปฏิบัติแล้ว</p>
<p>มาตรา 221 [Moved in] หนี้เงินอันต้องเสียดอกเบี้ยนั้น ท่านว่าจะคิดดอกเบี้ยใน</p>	<p>มาตรา 212/2 [การงดเว้นคิดดอกเบี้ย] [Relocation 03] <Same as the current provision Sec. 221></p>

Current Sections	Proposal
ระหว่างที่เจ้าหน้าที่ค้นหาได้ไม่	
<p>มาตรา 213</p> <p>ถ้าลูกหนี้ละลายไม่ชำระหนี้ของตน เจ้าหนี้จะร้องขอต่อศาลให้สั่งบังคับชำระหนี้ก็ได้ เว้นแต่สภาพแห่งหนี้จะไม่เปิดช่องให้ทำเช่นนั้นได้</p> <p>เมื่อสภาพแห่งหนี้ไม่เปิดช่องให้บังคับชำระหนี้ได้ ถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้กระทำการอันหนึ่งอันใด เจ้าหนี้จะร้องขอต่อศาลให้สั่งบังคับให้บุคคลภายนอกกระทำการอันนั้นโดยให้ลูกหนี้เสียค่าใช้จ่ายให้ก็ได้ แต่ถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้กระทำนิติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งไซ้ ศาลจะสั่งให้ถือเอาตามคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของลูกหนี้ก็ได้</p> <p>ส่วนหนี้ซึ่งมีวัตถุเป็นอันจะให้งดเว้นการอันใด เจ้าหนี้จะเรียกร้องให้ระงับการที่ได้กระทำลงแล้วนั้นโดยให้ลูกหนี้เสียค่าใช้จ่าย และให้จัดการอันควรเพื่อกาลภายหน้าด้วยก็ได้</p> <p>อนึ่ง บทบัญญัติในวรรคทั้งหลายที่กล่าวมาาก่อนนี้ หากกระทบกระทั่งถึงสิทธิที่จะเรียกเอาค่าเสียหายไม่</p>	<p><Same as the current provision Sec. 213></p>
<p>มาตรา 214</p> <p>ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งมาตรา ๗๓๓ เจ้าหนี้มีสิทธิที่จะให้ชำระหนี้ของตนจากทรัพย์สินของลูกหนี้จนสิ้นเชิง รวมทั้งเงินและทรัพย์สินอื่น ๆ ซึ่งบุคคลภายนอกค้างชำระแก่ลูกหนี้ด้วย</p>	<p><Same as the current provision Sec. 214></p>
<p>มาตรา 215 [Amended]</p> <p>เมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ให้ต้องตามความประสงค์อันแท้จริงแห่งมูลหนี้ไซ้ เจ้าหนี้จะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอันเกิดแต่การนั้นก็ไ้</p>	<p>มาตรา 215 [ความรับผิดชอบเพราะอุปสรรคในการชำระหนี้ – บทเบ็ดเสร็จทั่วไป]</p> <p>(1) เมื่อลูกหนี้ไม่ได้ชำระหนี้เลยหรือได้ปฏิบัติการชำระหนี้แต่ไม่เป็นไปตามเนื้อหาและความประสงค์อันแท้จริงแห่งมูลหนี้ ลูกหนี้จะต้องชดเชยค่าเสียหายเพื่อความเสียหายใดๆ อันเกิดขึ้นจากการนั้นแก่เจ้าหนี้ นอกจากนี้ วิธีเดียวกันนี้ ให้ใช้ตลอดถึงกรณีที่ลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันในการปฏิบัติชำระหนี้หรือแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังตามมาตรา 203/1 หรือกรณีที่ลูกหนี้ไม่ปฏิบัติตามภาระผูกพันที่บัญญัติไว้ในมาตรา 194 วรรค 2 [Option 07] อนึ่ง การใช้สิทธินั้น หากกระทบกระทั่งถึงสิทธิที่จะเรียกให้ลูกหนี้ปฏิบัติชำระหนี้หรือแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังไม่เว้นแต่ลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันโดยสิ้นเชิงในการปฏิบัติชำระหนี้หรือแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังตามมาตรา 203/1</p>
	<p>(2) ภายใต้เงื่อนไขเพิ่มเติมที่บัญญัติไว้ในมาตรา 216 217 218 หรือ 219 เจ้าหนี้จะงดเรียกร้องการปฏิบัติชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลัง และเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนก็ได้</p>

Current Sections	Proposal
	<p>(3) ยิ่งกว่านั้น เจ้าหนี้จะงดเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนการปฏิบัติชำระหนี้ตามวรรค 2 และเรียกเอาค่าชดเชยเพื่อจำนวนเงินที่สูญเสียซึ่งตนได้ใช้จ่ายแล้วโดยเชื่อว่าลูกหนี้จะชำระหนี้แน่นอนก็ได้ หากการใช้จ่ายนั้นมีเหตุผลเพียงพอ เว้นแต่วัตถุประสงค์ในการใช้จ่ายนั้นไม่อาจจะบรรลุได้ ไม่ว่าลูกหนี้จะปฏิบัติชำระหนี้ตามภาระผูกพันของตนอย่างซื่อสัตย์หรือไม่ก็ตาม [Option 09]</p>
	<p>(4) เจ้าหนี้นิยมตัดสิทธิในการเรียกร้องการปฏิบัติชำระหนี้หรือแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลัง ตราบเท่าที่เขาเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนแล้วตามวรรค 2 หรือค่าชดเชยเพื่อจำนวนเงินที่สูญเสียตามวรรค 3 อนึ่ง ถ้าเจ้าหนี้เรียกเอาค่าสินไหมทดแทนการปฏิบัติชำระหนี้เสียในขอบเขตทั้งหมดของหนี้ ลูกหนี้นิยมมีสิทธิจะได้รับคืนสิ่งที่ตนได้ส่งมอบให้แก่เจ้าหนี้แล้วในวิธีเดียวกับการเลิกสัญญาตามมาตรา 391 และ 392</p>
	<p>(5) อย่างไรก็ตาม ให้ลูกหนี้หลุดพ้นจากความรับผิดชอบตามมาตรานี้ ตราบเท่าที่เขาไม่ต้องรับผิดชอบในพฤติการณ์ซึ่งได้ทำให้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เขาไม่ได้ปฏิบัติชำระหนี้เลย หรือได้ปฏิบัติชำระหนี้แต่ไม่เป็นไปตามเนื้อหาและความประสงค์อันแท้จริงแห่งมูลหนี้ หรือ 2. เขาหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการปฏิบัติชำระหนี้ตามมาตรา 203/1
	<p>(6) ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันใดอันหนึ่ง สิทธิของคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งในการเลิกสัญญาตามมาตรา 387 จะไม่ถูกกระทบกระเทือนเลย ไม่ว่าคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งจะต้องรับผิดชอบต่อการไม่ชำระหนี้หรือไม่ก็ตาม</p>
	<p>มาตรา 216 [ค่าสินไหมทดแทนเพราะลูกหนี้ไม่ชำระหนี้หรือชำระหนี้ไม่สมบูรณ์]</p> <p>(1) เมื่อหนี้ค้างอยู่แล้ว ถ้าลูกหนี้ไม่ปฏิบัติชำระหนี้เลยก็ดี ถ้าได้ปฏิบัติชำระหนี้แต่ล่าช้าไม่เสร็จ หรือเพียงแค่บางส่วนเท่านั้นก็ดี หรือถ้าได้ปฏิบัติชำระหนี้ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหาของหนี้ก็ดี เจ้าหนี้อาจจะกำหนดระยะเวลาพอสมควรเพื่อการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังก็ได้ หลังจากระยะเวลานั้นได้สิ้นสุดไปแล้ว หากการปฏิบัติชำระหนี้หรือแก้ไขนั้นไม่ประสบผลสำเร็จ เจ้าหนี้จะระงับการเรียกให้ลูกหนี้ปฏิบัติตามนั้นแล้ว และเรียกเอาค่าสินไหมทดแทน ตราบเท่าที่ลูกหนี้ไม่ได้ชำระหนี้ตรงตามเนื้อหาและความประสงค์อันแท้จริงแห่งมูลหนี้เสร็จด้วยก็ได้</p>
	<p>(2) นอกจากนี้ หลังจากระยะเวลานั้นได้สิ้นสุดไปแล้ว แต่หาก</p>

Current Sections	Proposal
	<p>ลูกหนี้ไม่ได้ปฏิบัติชำระหนี้เลย เจ้าหนี้จะระงับการเรียกให้ลูกหนี้ปฏิบัติชำระหนี้ และเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนในขอบเขตทั้งหมดของหนี้ด้วยก็ได้ อนึ่ง วิธีเดียวกันนี้ ให้ใช้ตลอดถึงกรณีนี้:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ลูกหนี้ได้ปฏิบัติชำระหนี้เพียงแต่บางส่วนเท่านั้น แต่การชำระหนี้แบบนี้เป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้ หรือ 2. ลูกหนี้ได้ปฏิบัติชำระหนี้ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหาของหนี้ แต่ลูกหนี้ไม่สำเร็จในการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วนั้น <p>อย่างไรก็ตาม วิธีนี้ ไม่ให้ใช้เลยหากความไม่เหมาะสมในการชำระหนี้เป็นเรื่องเล็กน้อย</p>
	<p>(3) เจ้าหนี้อาจจะใช้สิทธิที่จะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนตามวรรค 1 หรือ 2 ทันทีก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดระยะเวลาเพื่อการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลัง เมื่อ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน แต่ลูกหนี้ไม่ได้ชำระหนี้ตามกำหนดเวลา 2. ในกรณีที่คู่กรณีต้องปฏิบัติการอันใดอันหนึ่งล่วงหน้าก่อนการชำระหนี้ ได้กำหนดเวลาลงไว้ เพื่อให้อาจคำนวณนับได้โดยปฏิทินนับแต่วันที่ได้ปฏิบัติการนั้น แต่ลูกหนี้ไม่ได้ชำระหนี้ให้ตรงเวลา หรือ 3. ลูกหนี้ปฏิเสธการปฏิบัติชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วนั้นอย่างจริงจังและเด็ดขาด [Option 06]
<p>มาตรา 216 [Amended]</p> <p>ถ้าโดยเหตุฉฉฉฉฉฉ การชำระหนี้กลายเป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้ เจ้าหนี้จะบอกปิดไม่รับชำระหนี้ และจะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อการไม่ชำระหนี้ก็ได้</p>	<p>(4) นอกจากนี้ ถ้าการชำระหนี้จะกลายเป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้โดยเหตุที่ลูกหนี้ปฏิบัติชำระหนี้ล่าช้าหรือเพียงแต่บางส่วนเท่านั้นก็ดี หรือปฏิบัติชำระหนี้ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหาของหนี้ก็ดี เจ้าหนี้จะเตือนแก่ลูกหนี้ล่วงหน้าว่าตนจะไม่ยอมรับการชำระหนี้แบบนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ลูกหนี้ได้ส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังก็นั้นก็ได้ เมื่อลูกหนี้ไม่ปฏิบัติชำระหนี้เลย หรือได้ปฏิบัติชำระหนี้แต่ไม่เป็นไปตามเนื้อหาและความประสงค์อันแท้จริงแห่งมูลหนี้ เจ้าหนี้อาจจะบอกปิดไม่รับชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ลูกหนี้ได้ส่งมอบแล้วนั้น และเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนในขอบเขตทั้งหมดของหนี้ด้วยก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดระยะเวลา แลเว้นแต่ความไม่เหมาะสมในการชำระหนี้เป็นเรื่องเล็กน้อย อนึ่ง เมื่อเจ้าหนี้บอกปิดไม่รับเพียงแต่การแก้ไขสิ่งที่ได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังก็นั้น เจ้าหนี้อาจจะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพียงแต่ในขอบเขตเท่าที่การชำระหนี้ไม่เป็นไปตรงตามเนื้อหาและความประสงค์อันแท้จริงแห่งมูลหนี้เท่านั้นก็ได้</p>
<p>มาตรา 217 [Moved out]</p>	

Current Sections	Proposal
<p>ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบในความเสียหายบรรดาที่เกิดขึ้นแต่ความประมาทเลินเล่อในระหว่างเวลาที่ตนผิดนัด ทั้งจะต้องรับผิดชอบในการชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัย เพราะอุบัติเหตุอันเกิดขึ้นในระหว่างเวลาที่ผิดนัดด้วย เว้นแต่ความเสียหายนั้นถึงแม้ว่าตนจะได้ชำระหนี้ทันเวลาที่กำหนดก็จะต้องเกิดมีอยู่นั่นเอง</p>	
<p>มาตรา 218 [Amended] ถ้าการชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัยจะทำได้เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งลูกหนี้ต้องรับผิดชอบไซ้ ท่านว่าลูกหนี้จะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เจ้าหนี้เพื่อค่าเสียหายอย่างใดๆ อันเกิดแต่การไม่ชำระหนี้</p>	<p>มาตรา 217 [ค่าสินไหมทดแทนในกรณีลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันที่ชำระหนี้] (1) เมื่อลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันในการปฏิบัติชำระหนี้ที่ค้างอยู่แล้วหรือในการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังตามมาตรา 203/1 เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นภายหลังที่ได้ก่อหนี้ เจ้าหนี้จะระงับการเรียกให้ลูกหนี้ปฏิบัติการณ์นั้นแล้ว และเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนตราบเท่าที่ลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันในการนั้นด้วยก็ได้</p>
<p>ในกรณีที่การชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัยแต่เพียงบางส่วน ถ้าหากว่าส่วนที่ยังเป็นวิสัยจะทำได้นั้นจะเป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้แล้ว เจ้าหนี้จะไม่ยอมรับชำระหนี้ส่วนที่ยังเป็นวิสัยจะทำได้นั้น แล้วและเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อการไม่ชำระหนี้เสียทั้งหมดทีเดียวก็ได้</p>	<p>(2) นอกจากนี้ เมื่อลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันโดยสิ้นเชิงในการปฏิบัติชำระหนี้ เจ้าหนี้อาจมีสิทธิที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในขอบเขตทั้งหมดของหนี้ตามมาตรา 203/1 ดังนี้ วิธีเดียวกันนี้ ให้ใช้ตลอดถึงกรณีนี้:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันในการปฏิบัติชำระหนี้ตามมาตรา 203/1 เพียงแต่บางส่วนเท่านั้น แต่การชำระหนี้ในส่วนที่เหลืออยู่จะเป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้หรือ 2. ลูกหนี้ได้ปฏิบัติชำระหนี้ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหาของหนี้ แต่เขาหลุดพ้นจากภาระผูกพันโดยสิ้นเชิงในการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วตามมาตรา 203/1 <p>อย่างไรก็ตาม วิธีนี้ ไม่ให้ใช้เลยหากความไม่เหมาะสมในการชำระหนี้เป็นเรื่องเล็กน้อย</p>
<p>มาตรา 228 (2) [Moved in] ถ้าเจ้าหนี้มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพราะการไม่ชำระหนี้และถ้าใช้สิทธินั้นตั้งได้ระบุมไว้ในวรรคต้นไซ้ ค่าสินไหมทดแทนอันจะพึงใช้แก่เจ้าหนี้นั้นย่อมลดจำนวนลงเพียงเสมอราคาแห่งของแทนซึ่งลูกหนี้ได้รับไว้หรือเสมอจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ลูกหนี้จะเรียกร้องได้นั้น</p>	<p>(3) ถ้าเจ้าหนี้ใช้สิทธิที่บัญญัติไว้ในตามมาตรา 203/2 ที่เรียกให้ลูกหนี้ส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือให้ออนสิทธิที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ค่าสินไหมทดแทนอันจะพึงใช้แก่เจ้าหนี้นั้น ย่อมลดจำนวนลงตามมูลค่าแห่งของแทนซึ่งลูกหนี้ได้รับไว้หรือค่าสินไหมทดแทนที่ลูกหนี้จะเรียกร้องได้นั้น</p>
<p>มาตรา 219 [Moved out] ถ้าการชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัยเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นภายหลังที่ได้ก่อหนี้ และซึ่งลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบนั้นไซ้ ท่านว่าลูกหนี้เป็นอันหลุดพ้นจากการชำระหนี้ ถ้าภายหลังที่ได้ก่อหนี้ขึ้นแล้วนั้น ลูกหนี้กลายเป็นคนไม่สามารถจะชำระหนี้ได้ไซ้ ท่านให้ถือเสมือนว่าเป็น</p>	<p>มาตรา 218 [อุปสรรคในการชำระหนี้ที่มีมาแต่ต้น] [Option 10] เมื่อลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันในการปฏิบัติชำระหนี้ที่ค้างอยู่แล้วหรือในการแก้ไขสิ่งที่ตนส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังตามมาตรา 203/1 เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งได้เกิดขึ้นอยู่แล้วในขณะที่ได้ก่อหนี้ เจ้าหนี้อาจมีสิทธิที่บัญญัติไว้ในมาตรา 217 ด้วย ตราบเท่าที่ลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพัน</p>

Current Sections	Proposal
<p>พฤติการณ์ที่ทำให้การชำระหนี้ตกเป็นอันพัณวิสัยฉะนั้น</p>	<p>ในการนั้น เว้นแต่ลูกหนี้ไม่ได้ทราบพฤติการณ์นั้นในขณะที่ได้ก่อหนี้ และไม่ต้องรับผิดชอบในความไม่รู้ของตน อนึ่ง ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันใดอันหนึ่ง การใช้สิทธิที่จะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนนั้น จะไม่ถูกกระทบกระเทือนสิทธิในการเลิกสัญญาที่บัญญัติไว้ในตามมาตรา 389 เลย</p>
<p>มาตรา 220 [Moved out]</p> <p>ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบในความผิดของตัวแทนแห่งตน กับทั้งของบุคคลที่ตนใช้ในการชำระหนี้โดยขนาดเสมอกับว่าเป็นความผิดของตนเองฉะนั้น แต่บทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๗๓-๓๗๔ ให้อำนาจบังคับแก่กรณีเช่นนี้ด้วยไม่</p>	<p>มาตรา 219 [ค่าสินไหมทดแทนเพราะลูกหนี้ผิดภาระผูกพันตามมาตรา 194 (2)] [Option 08]</p> <p>ในกรณีที่ลูกหนี้ผิดภาระผูกพันที่บัญญัติไว้ในมาตรา 194วรรค 2 เจ้าหนี้อย่อมมีสิทธิที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนการปฏิบัติชำระหนี้ หากพฤติการณ์นั้นทำให้เจ้าหนี้รักษาสัญญานั้นต่อไปไม่ได้แล้ว</p>
<p>มาตรา 221 [Moved out]</p> <p>หนี้เงินอันต้องเสียดอกเบี้ยนั้น ท่านว่าจะคิดดอกเบี้ยในระหว่างที่เจ้าหนี้ผิดนัดหาได้ไม่</p>	<p>มาตรา 220 และ 221 (ยกเลิก)</p>
<p>มาตรา 222</p> <p>การเรียกเอาค่าเสียหายนั้น ได้แก่เรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายเช่นที่ตามปกติย่อมเกิดขึ้นแต่การไม่ชำระหนี้</p> <p>เจ้าหนี้จะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนได้ แม้กระทั่งเพื่อความเสียหายอันเกิดแต่พฤติการณ์พิเศษ หากว่าคู่กรณีที่เกี่ยวข้องได้คาดเห็นหรือควรจะได้คาดเห็นพฤติการณ์เช่นนั้นล่วงหน้าก่อนแล้ว</p>	<p><Same as the current provision Sec. 222></p>
<p>มาตรา 223</p> <p>ถ้าฝ่ายผู้เสียหายได้มีส่วนทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งก่อให้เกิดความเสียหายด้วยไซ้ ท่านว่าหนี้จะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ฝ่ายผู้เสียหายมากน้อยเพียงใด ต้องอาศัยพฤติการณ์เป็นประมาณ ข้อสำคัญก็คือว่าความเสียหายนั้นได้เกิดขึ้น เพราะฝ่ายไหนเป็นผู้ก่อยิ่งหย่อนกว่ากันเพียงไร</p> <p>วิธีเดียวกันนี้ ท่านให้ใช้แม้ทั้งที่ความผิดของฝ่ายผู้เสียหายจะมีแต่เพียงละเลยไม่เตือนลูกหนี้ให้รู้สึกถึงอันตราย แห่งการเสียหายอันเป็นอย่างร้ายแรงผิดปกติ ซึ่งลูกหนี้ไม่รู้หรือไม่อาจจะรู้ได้ หรือเพียงแต่ละเลยไม่บำบัดป้องกัน หรือบรรเทาความเสียหายนั้นด้วย อนึ่ง บทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๒๐ นั้น ท่านให้นำมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p>	<p><Same as the current provision Sec. 223></p>
<p>มาตรา 224</p> <p>หนี้เงินนั้น ให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้น โดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น ห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยซ้อนดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัด</p>	<p><Same as the current provision Sec. 224></p>

Current Sections	Proposal
การพิสูจน์ค่าเสียหายอย่างอื่นนอกกว่านั้น ให้พิสูจน์ได้	
<p>มาตรา 224/1</p> <p>ถ้าลูกหนี้มีหน้าที่ผ่อนชำระหนี้เงินเป็นงวด และลูกหนี้ผิดนัดไม่ชำระหนี้ในงวดใด เจ้าหนี้อาจเรียกดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดได้เฉพาะจากต้นเงินของงวดที่ลูกหนี้ผิดนัดนั้น</p> <p>ข้อตกลงใดขัดกับความในวรรคหนึ่ง ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ</p>	<Same as the current provision Sec. 224/1>
<p>มาตรา 225</p> <p>ถ้าลูกหนี้จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อราคาวัตถุอันได้เสื่อมเสียไประหว่างผิดนัดก็ดี หรือวัตถุอันไม่อาจส่งมอบได้ เพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันเกิดขึ้นระหว่างผิดนัดก็ดี ท่านเจ้าหนี้จะเรียกดอกเบี้ยในจำนวนที่จะต้องใช้เป็นค่าสินไหมทดแทน คิดตั้งแต่เวลาอันเป็นฐานที่ตั้งแห่งการกะประมาณราคานั้นก็ได้ วิธีเดียวกันนี้ ท่านให้ใช้ตลอดถึงการที่ลูกหนี้จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน เพื่อการที่ราคาวัตถุตกต่ำเพราะวัตถุอันเสื่อมเสียลงในระหว่างเวลาที่ผิดนัดนั้นด้วย</p>	<Same as the current provision Sec. 225>
ส่วนที่ ๒ รับช่วงสิทธิ	
<p>มาตรา 226</p> <p>บุคคลผู้รับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้ ชอบที่จะใช้สิทธิทั้งหลาย บรรดาที่เจ้าหนี้มีอยู่โดยมูลหนี้ รวมทั้งประกันแห่งหนี้ได้ในนามของตนเอง</p> <p>ช่วงทรัพย์ ได้แก่เอาทรัพย์สินอันหนึ่งเข้าแทนที่ทรัพย์สินอีกอันหนึ่งในฐานะนิตินัยอย่างเดียวกันกับทรัพย์สินอันก่อน</p>	<Same as the current provision Sec. 226>
<p>มาตรา 227</p> <p>เมื่อเจ้าหนี้ได้รับค่าสินไหมทดแทนความเสียหายเต็มราคา ทรัพย์หรือสิทธิซึ่งเป็นวัตถุแห่งหนี้แล้ว ท่านว่าลูกหนี้ยอมเข้าสู่ฐานะเป็นผู้รับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้ อันเกี่ยวกับทรัพย์หรือสิทธินั้นๆ ด้วยอำนาจกฎหมาย</p>	<Same as the current provision Sec. 227>
<p>228 [Moved out]</p> <p>ถ้าพฤติการณ์ซึ่งทำให้การชำระหนี้เป็นอันพั่ววิสัยนั้นเป็นผลให้ลูกหนี้ได้มาซึ่งของแทนที่ดี หรือได้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อทรัพย์อันจะพึงได้แก่ตนนั้นก็ดี ท่านว่าเจ้าหนี้จะเรียกให้ส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือจะเข้าเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเสียเองก็ได้</p> <p>ถ้าเจ้าหนี้มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพราะการไม่ชำระหนี้และถ้าใช้สิทธิอันดังกล่าวได้ระบุไว้ในวรรคต้นไซ้ร ค่าสินไหมทดแทนอันจะพึงใช้แก่เจ้าหนี้ย่อมลดจำนวนลงเพียงเสมอราคาแห่งของแทนซึ่งลูกหนี้ได้รับไว้หรือเสมอจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ลูกหนี้จะเรียกร้องได้นั้น</p>	มาตรา 228 (ยกเลิก)
มาตรา 229 – 368	<Same as the current provision Secs. 329 – 368>

Current Sections	Proposal
<p align="center">หมวด ๒ ผลแห่งสัญญา</p>	
<p>มาตรา 369</p> <p>ในสัญญาต่างตอบแทนนั้น คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งจะไม่ยอมชำระหนี้จนกว่าอีกฝ่ายหนึ่งจะชำระหนี้หรือขอปฏิบัติการชำระหนี้ก็ได้ แต่ความข้อนี้ท่านมิให้ใช้บังคับ ถ้าหนี้ของคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งยังไม่ถึงกำหนด</p>	<p align="center"><Same as the current provision Sec. 369></p>
<p>มาตรา 372 (1) [Moved in & Amended]</p> <p>นอกจากกรณีทีกล่าไว้ในสองมาตราก่อน ถ้าการชำระหนี้ตกเป็นพันวิสัยเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดก็ไม่ได้ไซ้ ท่านว่าลูกหนี้ห้ามสิทธิจะรับชำระหนี้ตอบแทนไม่</p>	<p>มาตรา 370 [ความระงับภาระผูกพันในการชำระหนี้ตอบแทน]</p> <p>(1) ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันใดอันหนึ่ง คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งเสียสิทธิที่จะเรียกร้องการปฏิบัติชำระหนี้ตอบแทน ตรงเท่าที่ตนหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการปฏิบัติชำระหนี้หรือในการแก้ไขสิ่งที่ตนส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลัง ตามมาตรา 203/1 เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่ง ไม่ว่าพฤติการณ์นั้นเกิดขึ้นอยู่ก่อนจัดตั้งสัญญานั้นแล้วหรือยังก็ตาม แต่กลับ คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งหาหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการปฏิบัติชำระหนี้ตอบแทนไม่ได้ เมื่อ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนการปฏิบัติชำระหนี้ตามมาตรา 215 วรรค 2 หรือ 2. คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งได้ปฏิบัติชำระหนี้ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหาของสัญญา แต่คู่สัญญาฝ่ายนั้นหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการแก้ไขสิ่งที่ตนส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังตามมาตรา 203/1
	<p>(2) นอกจากนี้ คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งผูกพันตนต่อไปในหน้าที่ที่จะปฏิบัติชำระหนี้ตอบแทน หากเขาได้เรียกให้คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งนั้นส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือให้ออนสิทธิที่กระเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนั้นตามมาตรา 203/2 อย่างไรก็ตาม ให้การชำระหนี้ตอบแทนนั้นลดน้อยลง ตรงเท่าที่มูลค่าแห่งของแทนที่ได้รับมีหรือค่าสินไหมทดแทนที่จะเรียกร้องได้นั้นต่ำกว่ามูลค่าของการชำระหนี้</p>
	<p>(3) ถ้าคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งได้ปฏิบัติชำระหนี้ตอบแทน ทั้งที่เขาไม่มีความผูกพันในการนี้ตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้แล้ว คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้นอาจจะมสิทธิที่จะได้รับคืนการชำระหนี้ตอบแทนนั้นตามบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิที่จะได้รับคืนลามมิควรได้ก็ได้</p>
<p>มาตรา 370 [Repealed]</p> <p>ถ้าสัญญาต่างตอบแทนมีวัตถุประสงค์เป็นการก่อให้เกิดหรือโอนทรัพย์สินสิทธิในทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง และทรัพย์สินนั้นสูญหรือเสียหายไปด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษลูกหนี้ไม่ได้ไซ้ ท่านว่าการสูญหรือเสียหายนั้นตกเป็นพับแก่เจ้าหนี้</p> <p>ถ้าไม่ใช่ทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง ท่านให้ใช้บทบัญญัติทีกล่าไว้ใน</p>	

Current Sections	Proposal
<p>วรรคก่อนนี้บังคับแต่เวลาที่ทรัพย์สินนั้น กลายเป็นทรัพย์สินเฉพาะ สิ่งตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๙๕ วรรค ๒ นั้นไป</p>	
<p>มาตรา 371 [Repealed]</p> <p>บทบัญญัติที่กล่าวมาในมาตราก่อนนั้น ท่านมิให้ใช้บังคับถ้า เป็นสัญญาต่างตอบแทนมีเงื่อนไขบังคับก่อน และทรัพย์สินอัน เป็นวัตถุแห่งสัญญานั้นสูญหรือทำลายลงในระหว่างที่เงื่อนไข ยังไม่สำเร็จ</p> <p>ถ้าทรัพย์สินนั้นเสียหายเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษ เจ้าหนี้ไม่ได้ และเมื่อเงื่อนไขนั้นสำเร็จแล้ว เจ้าหนี้จะเรียกให้ ชำระหนี้โดยลดส่วนอันตนจะต้องชำระหนี้ตอบแทนนั้นลง หรือเลิกสัญญานั้นเสียก็ได้ แล้วแต่จะเลือก แต่ในกรณีที่ดิน เหตุเสียหายเกิดเพราะฝ่ายลูกหนี้นั้น ท่านว่าหากกระทบ กระทั่งถึงสิทธิของเจ้าหนี้ที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนไม่</p>	
<p>มาตรา 372 (2) [Amended]</p> <p>ถ้าการชำระหนี้ตกเป็นพันวิสัยเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง อันจะโทษเจ้าหนี้ได้ ลูกหนี้ก็หาเสียสิทธิที่จะรับชำระหนี้ ตอบแทนไม่ แต่ว่าลูกหนี้ได้อะไรไว้เพราะการปลดหนี้ก็ดี หรือ ใช้คุณวุฒิความสามารถของตนเป็นประการอื่นเป็นเหตุให้ได้ อะไรมา หรือแกล้งละเลยเสียไม่ชวนชวยเอาอะไรที่สามารถ จะทำได้ก็ดี มากน้อยเท่าไร จะต้องเอามาหักกับจำนวนอันตน จะได้รับชำระหนี้ตอบแทน [...]</p>	<p>มาตรา 371 [การดำรงอยู่ของภาระผูกพันในการชำระหนี้ ตอบแทน]</p> <p>(1) ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันหนึ่ง ตราบใดที่คู่สัญญา ฝ่ายหนึ่งหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการปฏิบัติชำระหนี้หรือ แก้ไขสิ่งที่ตนส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังจากนั้นตาม มาตรา 203/1 เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งคู่สัญญาอีก ฝ่ายหนึ่งได้ก่อให้เกิดขึ้น ตราบนั้นคู่สัญญาฝ่ายนั้นจะสงวน สิทธิไว้ที่จะเรียกให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้นปฏิบัติชำระหนี้ ตอบแทน แต่กลับ ในกรณีที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งนั้นประหยัดค่า ใช้จ่ายเพราะการปลดหนี้ก็ดี หรือได้รับอะไรมาโดยใช้แรงงาน ของตนในทางอย่างอื่น หรือละเว้นที่จะได้รับมันโดยทุจริตก็ดี มากน้อยเท่าไร จะต้องเอามาหักกับจำนวนอันตนจะได้รับ ชำระหนี้ตอบแทน</p>
<p>[...] วิธีเดียวกันนี้ท่านให้ใช้ตลอดถึงกรณีที่มีการชำระหนี้อัน ฝ่ายหนึ่งยังคงชำระอยู่นั้นตกเป็นพันวิสัย เพราะพฤติการณ์ อันใดอันหนึ่งซึ่งฝ่ายนั้นมีต้องรับผิดชอบ ในเวลาเมื่ออีกฝ่าย หนึ่งผิดนัดไม่รับชำระหนี้</p>	<p>(2) วิธีเดียวกันนี้ ให้ใช้ตลอดถึงกรณีที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งหลุด พ้นจากภาระผูกพันในการปฏิบัติชำระหนี้ตามมาตรา 203/1 เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งในเวลาเมื่อคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ผิดนัดไม่รับชำระหนี้ เว้นแต่คู่สัญญาฝ่ายผู้ที่มีภาระผูกพันใน การชำระหนี้นั้นได้ก่อให้เกิดพฤติการณ์นั้นขึ้นด้วยตัวของ ตนเอง</p>
<p>มาตรา 373 [Moved out]</p> <p>ความตกลงทำไว้ล่วงหน้าเป็นข้อความยกเว้นมิให้ลูกหนี้ ต้องรับผิดชอบเพื่อกลั่นแกล้ง หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้าย แรงของตนนั้น ท่านว่าเป็นโมฆะ</p>	<p>มาตรา 372 และ 373 (ยกเลิก)</p>
<p>มาตรา 374 – 385</p>	<p><Same as the current provision Secs. 374 – 385></p>
<p>หมวด ๔ เลิกสัญญา</p>	
<p>มาตรา 386</p>	<p><Same as the current provision Sec. 386></p>

Current Sections	Proposal
<p>ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งมีสิทธิเลิกสัญญาโดยข้อสัญญาหรือโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การเลิกสัญญาเช่นนั้นย่อมทำได้ด้วยแสดงเจตนาแก่อีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>แสดงเจตนาดังกล่าวมาในวรรคก่อนนั้น ท่านว่าหาอาจจะถอนได้ไม่</p>	
	<p>มาตรา 387 [เลิกสัญญาเพราะลูกหนี้ไม่ชำระหนี้หรือไม่ปฏิบัติตามภาระผูกพัน – บทเบ็ดเสร็จทั่วไป]</p> <p>(1) ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันใดอันหนึ่ง เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติชำระหนี้เลย หรือได้ปฏิบัติชำระหนี้แต่ไม่เป็นไปตามเนื้อหาและความประสงค์อันแท้จริงแห่งสัญญา คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งจะเลิกสัญญานั้นเสียก็ได้เพียงแต่ภายใต้เงื่อนไขเพิ่มเติมที่บัญญัติไว้ในมาตรา 388 389 หรือ 389/1 เท่านั้น ไม่ว่าการไม่ชำระหนี้เป็นรูปแบบใดและในขอบเขตเท่าใดก็ตาม ในกรณีนี้ คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งย่อมตัดสิทธิในการเรียกร้องการชำระหนี้หรือแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลัง อนึ่ง วิธีเดียวกันนี้ ให้ใช้ตลอดถึงกรณีที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการปฏิบัติชำระหนี้หรือแก้ไขสิ่งที่ตนส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลัง ตามมาตรา 203/1 หรือในกรณีที่เขาไม่ได้ปฏิบัติตามภาระผูกพันที่บัญญัติไว้ในตามมาตรา 194 วรรค 2 [Option 07] อย่างไรก็ตาม คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้นอาจจะใช้สิทธิที่จะเลิกสัญญาก็ได้เสมอแม้ว่าคู่สัญญาฝ่ายผู้ที่มีภาระผูกพันในการปฏิบัติชำระหนี้หรือแก้ไขนั้นอาจจะมีความรับผิดชอบต่อเหตุการณ์ที่เป็นเหตุให้เขาไม่ได้ปฏิบัติชำระหนี้หรือหลุดพ้นจากภาระผูกพันนั้นหรือไม่ก็ตาม</p>
	<p>(2) คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งอาจจะเลิกสัญญาได้ก่อนครบกำหนดเวลาชำระหนี้ของคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งนั้น หากเป็นที่ชัดเจนว่าจะเป็นไปตามข้อกำหนดทั้งหมดสำหรับการเลิกสัญญาอย่าง แน่นอน [Option 11]</p>
	<p>(3) คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งจะถูกตัดสิทธิที่จะเลิกสัญญานั้นเสียตราบเท่าที่เขาทำให้เกิดขึ้นเหตุการณ์ซึ่งเป็นเหตุที่ทำให้</p> <ol style="list-style-type: none"> เขาไม่ได้ปฏิบัติชำระหนี้เลย หรือได้ปฏิบัติชำระหนี้แต่ไม่เป็นไปตามเนื้อหาและความประสงค์อันแท้จริงแห่งมูลหนี้ หรือ เขาหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการปฏิบัติชำระหนี้หรือแก้ไขการชำระหนี้ให้สมบูรณ์ภายหลังตามมาตรา 203/1
<p>มาตรา 391 (4) [Moved in & amended]</p> <p>การใช้สิทธิเลิกสัญญานั้น หากกระทบกระทั่งถึงสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายไม่</p>	<p>(4) การใช้สิทธิที่จะเลิกสัญญาต่างตอบแทนไม่กระทบกระทั่งถึงสิทธิในการเรียกเอาค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทนที่บัญญัติไว้ในมาตรา 215 หรือ 216</p>

Current Sections	Proposal
<p>มาตรา 387 [Amended]</p> <p>ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งไม่ชำระหนี้ อีกฝ่ายหนึ่งจะกำหนดระยะเวลาพอสมควร แล้วบอกกล่าวให้ฝ่ายนั้นชำระหนี้ภายในระยยะเวลานั้นก็ได้ ถ้าและฝ่ายนั้นไม่ชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ไซ้ อีกฝ่ายหนึ่งจะเลิกสัญญาเสียก็ได้</p>	<p>มาตรา 388 [เลิกสัญญาเพราะลูกหนี้ไม่ชำระหนี้หรือชำระหนี้ไม่สมบูรณ์]</p> <p>(1) ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันหนึ่ง ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติชำระหนี้ที่ค้างอยู่แล้วเลยก็ดี ถ้าได้ปฏิบัติชำระหนี้แต่ล่าช้าไม่เสร็จ หรือเพียงแคบางส่วนเท่านั้นก็ดี หรือถ้าได้ปฏิบัติชำระหนี้ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหาของสัญญาก็ดี คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งอาจจะกำหนดระยะเวลาพอสมควรเพื่อการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังก็ได้ หลังจากระยะเวลาอันได้สิ้นสุดไปแล้ว หากการปฏิบัติชำระหนี้หรือแก้ไขนั้นไม่ประสบผลสำเร็จ คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้นอาจจะเลิกสัญญาด้วยก็ได้ トラบเท่าที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งนั้นไม่ได้ชำระหนี้เป็นไปตรงตามความเนื้อหาและประสงค์อันแท้จริงแห่งสัญญานั้น</p>
	<p>(2) นอกจากนี้ หลังจากระยะเวลาอันได้สิ้นสุดไปแล้ว แต่หากคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งนั้นไม่ได้ปฏิบัติชำระหนี้เลย คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งอาจจะเลิกสัญญาเสียในขอบเขตทั้งหมดของสัญญาด้วยก็ได้ อนึ่ง วิธีเดียวกันนี้ ให้ใช้ตลอดถึงกรณีที:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งนั้นได้ปฏิบัติชำระหนี้เพียงแต่บางส่วนเท่านั้น แต่การชำระหนี้แบบนี้เป็นอันไร้ประโยชน์แก่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้น หรือ 2. คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งนั้นได้ปฏิบัติชำระหนี้ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหาของสัญญา แต่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งนั้นไม่สำเร็จในการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วนั้น <p>อย่างไรก็ตาม วิธีนี้ ไม่ให้ใช้เลยหากความไม่เหมาะสมในการชำระหนี้นั้นเป็นเรื่องเล็กน้อย</p>
<p>มาตรา 388 [Amended]</p> <p>ถ้าวัตถุที่ประสงค์แห่งสัญญานั้น ว่าโดยสภาพหรือโดยเจตนาที่คู่สัญญาได้แสดงไว้ จะเป็นผลสำเร็จได้ก็แต่ด้วยการชำระหนี้ ณ เวลาที่กำหนดก็ดี หรือภายในระยะเวลาอันใดอันหนึ่งซึ่งกำหนดไว้ก็ดี และกำหนดเวลาหรือระยะเวลาอันได้ล่วงพ้นไปโดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมิได้ชำระหนี้ไซ้ ท่านว่าอีกฝ่ายหนึ่งจะเลิกสัญญานั้นเสียก็ได้ มิพักต้องบอกกล่าวดั่งว่าไว้ในมาตราก่อนนั้นเลย</p>	<p>(3) คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งอาจจะใช้สิทธิที่จะเลิกสัญญาตามวรรค 1 หรือ 2 ทันทีก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดระยะเวลาเพื่อการปฏิบัติชำระหนี้หรือแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์เมื่อ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. วัตถุที่ประสงค์แห่งสัญญานั้น ว่าโดยสภาพหรือโดยเจตนาที่คู่กรณีได้แสดงไว้ จะเป็นผลสำเร็จได้ก็แต่ด้วยการชำระหนี้ ณ เวลาที่กำหนดก็ดี หรือภายในระยะเวลาอันใดอันหนึ่งซึ่งกำหนดไว้ก็ดี และกำหนดเวลาหรือระยะเวลาอันได้ล่วงพ้นไปโดยคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งนั้นมิได้ชำระหนี้ 2. ในกรณีที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งต้องปฏิบัติการอันใดอันหนึ่งล่วงหน้าก่อนการชำระหนี้ ได้กำหนดเวลาลงไว้ เพื่อให้อาจคำนวณนับได้โดยปฏิทินนับแต่วันที่ได้ปฏิบัติการนั้น แต่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งนั้นไม่ได้ชำระหนี้ให้ตรงเวลาหรือ

Current Sections	Proposal
	<p>3. คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งนั้นปฏิเสธการปฏิบัติชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วอย่างจริงจังและเด็ดขาด</p> <p style="text-align: right;">[Option 06]</p>
	<p>(4) นอกจากนี้ ถ้าการชำระหนี้จะกลายเป็นอันไร้ประโยชน์แก่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งโดยเหตุที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งนั้นปฏิบัติชำระหนี้ล่าช้าหรือเพียงแค่บางส่วนเท่านั้นก็ดี หรือปฏิบัติชำระหนี้ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหาของสัญญาที่ดี คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งจะเตือนแก่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งนั้นล่วงหน้าว่าตนจะไม่ยอมรับการชำระหนี้แบบนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ลูกหนี้ได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังจากนั้นก็แล้ว เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งนั้นไม่ได้ปฏิบัติชำระหนี้เป็นไปตรงตามเนื้อหาและความประสงค์อันแท้จริงแห่งสัญญานั้น คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้นอาจจะบอกปิดไม่รับการชำระหนี้หรือแก้ไขนั้น และเลิกสัญญาเสียในขอบเขตทั้งหมดของสัญญาด้วยก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดระยะเวลา เว้นแต่ความไม่เหมาะสมในการชำระหนี้นั้นเป็นเรื่องเล็กน้อย อนึ่ง เมื่อคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้นบอกปิดไม่รับเพียงแค่การแก้ไขสิ่งที่ได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลัง คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้นอาจจะเลิกสัญญาในขอบเขตเท่าที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งนั้นไม่ได้ชำระหนี้เป็นไปตรงตามเนื้อหาและความประสงค์อันแท้จริงแห่งสัญญานั้นด้วยก็ได้</p>
<p>มาตรา 389 [Amended]</p> <p>ถ้าการชำระหนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนกลายเป็นพันวิสัยเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษลูกหนี้ได้ไซ้ เจ้าหนี้จะเลิกสัญญานั้นเสียก็ได้</p>	<p>มาตรา 389 [เลิกสัญญาในกรณีลูกหนี้หลุดพ้นจากภาวะผูกพันที่ชำระหนี้]</p> <p>(1) ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันใดอันหนึ่ง เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งหลุดพ้นจากภาวะผูกพันในการชำระหนี้ที่ค้างอยู่แล้วหรือแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ภายหลังเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งตามมาตรา 203/1 คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งย่อมมีสิทธิที่จะเลิกสัญญา ไม่ว่าพฤติการณ์นั้นเกิดขึ้นอยู่ก่อนจัดตั้งสัญญานั้นแล้วหรือยังก็ตาม</p>
	<p>(2) นอกจากนี้ เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งนั้นหลุดพ้นจากภาวะผูกพันโดยสิ้นเชิงในการปฏิบัติชำระหนี้ตามมาตรา 203/1 คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งอาจจะเลิกสัญญาเสียในขอบเขตทั้งหมดของสัญญาด้วยก็ได้ อนึ่ง วิธีเดียวกันนี้ ให้ใช้ตลอดถึงกรณี:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งนั้นหลุดพ้นจากภาวะผูกพันในการปฏิบัติชำระหนี้ตามมาตรา 203/1 เพียงแต่บางส่วนเท่านั้น แต่การชำระหนี้ในส่วนที่เหลืออยู่จะเป็นอันไร้ประโยชน์แก่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง หรือ 2. คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้นได้ปฏิบัติชำระหนี้ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหาของสัญญา แต่เขาหลุดพ้นจากภาวะผูกพันโดยสิ้นเชิงในการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วตามมาตรา 203/1

Current Sections	Proposal
	อย่างไรก็ตาม วิธีนี้ ไม่ให้ใช้เลยหากความไม่เหมาะสมในการชำระหนี้เป็นเรื่องเล็กน้อย
	<p>(3) นอกจากกรณีที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 387 วรรค 3 ให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งจะถูกตัดสิทธิในการเลิกสัญญานั้นเสีย เมื่อ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งนั้นหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการปฏิบัติชำระหนี้ตามมาตรา 203/1 เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งในเวลาเมื่อคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งผิดนัดไม่รับชำระหนี้ เว้นแต่คู่สัญญาฝ่ายผู้ที่มีภาระผูกพันในการชำระหนี้ นั้นทำให้พฤติการณ์นั้นเกิดขึ้นด้วยตัวของตนเอง 2. คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเรียกให้คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งนั้นส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือให้ออนสิทธิที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนั้นตามมาตรา 203/2
	<p>มาตรา 389/1 [เลิกสัญญาเพราะความผิดภาระผูกพันตามมาตรา 194 (2)] [Option 08]</p> <p>ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันใดอันหนึ่ง เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งผิดภาระผูกพันที่บัญญัติไว้ในตามมาตรา 194 วรรค 2 คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งอาจจะเลิกสัญญาก็ได้ หากพฤติการณ์นั้นทำให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งนั้นรักษาสัญญานั้นต่อไปไม่ไว้แล้ว</p>
<p>มาตรา 390</p> <p>ถ้าในสัญญาใดคู่สัญญาเป็นบุคคลหลายคนด้วยกันอยู่ข้างหนึ่งหรืออีกข้างหนึ่ง ท่านว่าจะใช้สิทธิเลิกสัญญาได้ก็แต่เมื่อบุคคลเหล่านั้นทั้งหมดรวมกันใช้ ทั้งใช้ต่อบุคคลเหล่านั้นรวมหมดทุกคนด้วย ถ้าสิทธิเลิกสัญญาอันมีแก่บุคคลหนึ่งในจำพวกที่มีสิทธินั้นเป็นอันระงับสิ้นไปแล้ว สิทธิเลิกสัญญาอันมีแก่คนอื่นๆก็ย่อมระงับสิ้นไปด้วย</p>	<p><Same as the current provision Sec. 390></p>
<p>มาตรา 391</p> <p>เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้ใช้สิทธิเลิกสัญญาแล้ว คู่สัญญาแต่ละฝ่าย จำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม แต่ทั้งนี้จะให้เป็นที่เสื่อมเสียแก่สิทธิของบุคคลภายนอกหาได้ไม่</p> <p>ส่วนเงินอันจะต้องใช้คืนในกรณีดังกล่าวมาในวรรคต้นนั้น ท่านให้บวกดอกเบี้ยเข้าด้วย คิดตั้งแต่เวลาที่ได้รับไว้</p> <p>ส่วนที่เป็นภาระงานอันได้กระทำให้ และเป็นการยอมให้ใช้ทรัพย์สิน การที่จะชดใช้คืน ท่านให้ทำได้ด้วยใช้เงินตามควรค่าแห่งการนั้นๆ หรือถ้าในสัญญามีกำหนดว่าให้ใช้เงินตอบแทน ก็ให้ใช้ตามนั้น</p> <p>การใช้สิทธิเลิกสัญญานั้น หากกระทบกระทั่งถึงสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายไม่ [Moved out]</p>	<p><Same as the current provision Sec. 391></p>
<p>มาตรา 392</p> <p>การชำระหนี้ของคู่สัญญาอันเกิดแต่การเลิกสัญญานั้น ให้</p>	<p><Same as the current provision Sec. 392></p>

Current Sections	Proposal
<p>เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๖๙</p>	
<p>มาตรา 393 ถ้ามิได้กำหนดระยะเวลาไว้ให้ใช้สิทธิเลิกสัญญา คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งจะกำหนดระยะเวลาพอสมควร แล้วบอกกล่าวให้ฝ่ายที่มีสิทธิเลิกสัญญานั้นแถลงให้ทราบภายในระยะเวลานั้นก็ได้ว่าจะเลิกสัญญาหรือไม่ ถ้ามิได้รับคำบอกกล่าวเลิกสัญญาภายในระยะเวลานั้น สิทธิเลิกสัญญาก็เป็นอันระงับสิ้นไป</p>	<p><Same as the current provision Sec. 393></p>
<p>มาตรา 394 ถ้าทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งสัญญานั้นบอบสลายไปในส่วนสำคัญเพราะการกระทำ หรือเพราะความผิดของบุคคลผู้มีสิทธิเลิกสัญญาก็ดี หรือบุคคลนั้นได้ทำให้การคืนทรัพย์สินกลายเป็นพันวิสัยก็ดี เปลี่ยนแปลงทรัพย์สินนั้นให้ผิดแผกไปเป็นอย่างอื่นด้วยประกอบขึ้นหรือตัดแปลงก็ดี ท่านว่าสิทธิเลิกสัญญานั้นก็เป็นอันระงับสิ้นไป แต่ถ้าทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งสัญญาได้สูญหาย หรือบอบสลายไปโดยปราศจากการกระทำหรือความผิดของบุคคลผู้มีสิทธิเลิกสัญญาไซ้ สิทธิเลิกสัญญานั้นก็หาระงับสิ้นไปไม่</p>	<p><Same as the current provision Sec. 394></p>